

בית הספר העל-יסודי החדש ברמות

מבוא

ייחודיות בית הספר – עקרונות חינוכיים

החזון החינוכי

בית הספר העל-יסודי החדש שבשכונת רמות הינו בית ספר ציבורי הטרוגני המיועד לכלל האוכלוסייה. בית הספר הינו בית ספר על-יסודי צומח. שכבה ז' של בית הספר נפתחה בשנה"ל תשע"ט, ובסופו של דבר ילמדו בו תלמידים מכיתות ז' ועד י"ב. בית הספר נמצא זמנית במתחם נפרד בתוך ביה"ס היסודי מופת רמות אלון, עד להקמת מבנה הקבע שלו ב"שכונת הקאנטרי" שבכניסה לשכונת רמות.

בית הספר שם למטרה לאפשר מפגש משמעותי עם כל תלמיד ותלמידה, ולהתאים את הלמידה לצרכים המגוונים של התלמידים והתלמידות השונים. לשם כך, כלל סדיריות בית הספר נבחנות מחדש ומשתנות: צורת ההוראה, אופן ההערכה, שילוב למידה חוץ בית ספרית, אופן העבודה הפרטנית עם התלמידים, מבנה מערכת השעות ועוד.

חוברת זו מתארת את התפיסות החינוכיות של בית הספר, הייחודיות שלו והאופן שבו עקרונותיו באים לידי מימוש. החוברת היא תוצר עבודתם המשותפת של צוות בית הספר, ומהווה סיכום של תהליך למידה משותף וממושך שבמסגרתו גובשו העקרונות החינוכיים לפיו בית הספר יפעל. עם זאת, בית ספר השואף למצוינות פדגוגית אינו רשאי לקפוא על שמריו: צוות בית הספר ימשיך ללמוד ולהתפתח, וליצור את המודל החינוכי הטוב ביותר שביכולתנו לייצר. לפיכך, חוברת זו מהווה גם סיכום של תהליך למידה, אך גם נקודת התחלה לתהליך הלמידה הבא שלנו.

ננצל את ההזדמנות כדי להודות למנהל החינוך בירושלים (מנח"י), למנהל הקהילתי ברמות ולכל הצוות הנפלא של בית הספר היסודי מופת רמות אלון, אשר הודות למעורבותם, תמיכתם והעזרה שלהם בית הספר הזה קרם עור וגידים ויצא לפועל.

יחוזיות בית הספר – עקרונות חינוכיים

את בית הספר מנחים שני עקרונות ליבה השלובים זה בזה:

1. בית הספר כמרחב אינטימי המאפשר מפגש אנושי משמעותי.
2. יצירת מעורבות בלמידה דרך סקרנות ויצירתיות אישית.

מתוך שני עקרונות הליבה הללו, נגזרים מספר דגשים עיקריים:

1. **השקעה בצוות החינוכי** – איכות בית הספר לא יכולה לעלות על איכות מוריו (מתוך דו"ח מקינזי, 2007¹). הצוות של בית הספר רואה את עצמו כצוות מחנכים אשר פועלים יחד על מנת לדאוג לחינוך הטוב ביותר לתלמידים המגיעים לבית הספר. כנגזרת כך:

- מורי בית הספר נבחרים בקפידה. מהמורים נדרש להיות אנשים רחבי אופקים, בעלי תשוקה לחינוך, גמישות פדגוגית ורצון לקחת חלק במודל פדגוגי חדש של בית ספר על-יסודי. כל מורה מגיע לאחר תהליך סינון ארוך וקפדני.
- המורים רואים עצמם כמחנכים. מעבר לפעולת ההוראה, הנגשת הידע הרלוונטי במקצועות השונים, המורים רואים את עצמם כדמויות חינוכיות. לפיכך, כל אנשי הצוות בבית הספר נקראים "מחנכים", ולכל כיתה יש גם "מחנך מוביל".
- מתקיימת למידה מתמדת של אנשי הצוות. לאורך כל השנה הצוות עוסק בלימוד והתקדמות, הן באופן אישי והן באופן צוותי, דרך תצפיות הדדיות, שימוש במנטורים חיצוניים, למידה משותפת, ביקורים חיצוניים ועוד.

¹ Barber, M., & Mourshed, M. (2007). *How the world's best-performing schools systems come out on top*. McKinsey & Company

2. **מפגשים משמעותיים עם כל תלמיד** – הבסיס לחינוך הוא ראיית כל תלמיד כעולם ומלואו על רצונותיו, חלומותיו, קשייו, פחדיו, חוזקותיו ועוד. לפיכך, אנו פועלים רבות כדי להכיר לעומק כל תלמיד ותלמידה, ולהגיע עמם לשיח משמעותי באופן תכוף. על מנת לממש זאת:

- כל מורה נמצא זמן ממושך בכיתה. מורי בית הספר מלמדים באותה הכיתה לפחות שמונה שעות (ומרביתם יותר), וכך שוהים זמן רב עם התלמידים בכל שבוע ומכירים אותם לעומק.
- שיחות תכופות עם התלמידים. כל יום נפתח ברבע שעה של מפגש עם התלמידים, ומסתיים בעשר דקות של סיכום יום ובו שומעים איך התלמידים הרגישו באותו היום, מה הם למדו, ועוד. כל שבוע מסתיים בשני שיעורי חינוך רצופים וכן ברפלקציה ועיבוד של מה שנלמד באותו השבוע. זאת בנוסף לשיח שוטף המתקיים בין הצוות החינוכי והתלמידים במהלך השיעורים השונים וההפסקות.
- הימנעות מתיוגים והקבצות. בבית הספר אין שימוש בהקבצות והסללה, במטרה לראות כל תלמיד ותלמיד בפני עצמו. במקום זאת, יש התאמות בתוך השיעורים עצמם ללמידה השונה של התלמידים.

3. **מרחב פעולה לתלמידים** – תלמידים בגיל ההתבגרות חווים התנסויות חדשות, מגלים יכולות חדשות, תחומי עניין חדשים, ומחפשים את האפשרות לבטא זאת. כמו כן, על מנת להתאים את ההוראה והלמידה לכל תלמיד ותלמידה, עלינו לאפשר לתלמידים מרחב לפעול בדרכים שונות ומגוונות:

- זמן עבודה עצמאית ממושך לתלמידים והתלמידות. זמן העבודה העצמאית ניתן בשיעורים עצמם ובזמנים ייעודיים של מרחבי למידה. בזמן זה המורים עוברים בין התלמידים ויכולים להיענות פרטנית לצרכיהם היחודיים.
- מרחב בחירה לתלמידים. הבחירה ניתנת בין שיעורים שהתלמידים יכולים לבחור (כ-10 שעות בשבוע), בתוך השיעורים עצמם בין נושאים שונים שבהם הם מעוניינים להתמקד, ובתחומים נוספים בעשייה החינוכית הכיתתית.
- למידה חוץ כיתתית. על מנת לאפשר לתלמידים לפעול ולבוא לידי ביטוי מחוץ לשיעורים הרגילים, מתקיימות פעילויות רבות מחוץ לכיתה ומחוץ לבית הספר. בפרט, התלמידים מגיעים בכל סמסטר למספר מפגשים רצופים בגוף מחוץ לבית הספר לשילוב של למידה ועשייה משמעותית.

4. **התמקדות באימוניו** – על מנת להכין את התלמידים ללימודים גבוהים ולשוק העבודה של המאה ה-21, אנו שואפים להקנות במהלך חטיבת הביניים מספר מיומנויות יסוד עיקריות. העיסוק במיומנויות אלו חוצה מקצועות, ובא לידי ביטוי בכלל עשייתם בבית הספר. ארבע מיומנויות היסוד בהן אנו מתמקדים בחטיבת הביניים הן:

אמנות הביטוי (בכתב ובעל פה), למידה עצמאית, חוסן, היציאה אל האחר.

- שינויים באופן ההערכה. ההערכה בסוף כל סמסטר נשענת במידה רבה על המיומנויות הללו, וכל תלמיד מוערך לאור הישגיו בראי ארבע המיומנויות שלעיל.
- הטמעת המיומנויות בלמידה השוטפת. השיעורים השונים כוללים עיסוק מפורש במיומנויות השונות, ופיתוח שלהן מבלי לעסוק בכך באופן ישיר.

5. **תכנית לאידה אישית** – הדגשים אשר הובאו לעיל מאפשרים יצירת תכנית למידה אישית לכל תלמיד ותלמיד. תכנית הלמידה האישית יוצאת מתוך החוזקות והנקודות הטעונות עבודה של כל תלמיד, מגדירה יעדים ומטרות עבורו ואת הדרכים בהן יתבצעו התאמות בלמידה שלו ויינתנו לו הכלים על מנת להתקדם ולהשתפר. תכנית הלמידה האישית כוללת גם התייחסויות אינדיווידואליות להוראה והלמידה בשיעורים השונים, גם פעילויות ותפקידים שהתלמיד ייקח על עצמו בבית הספר, וגם שימוש במשאבים חוץ בית ספריים כגון מנטורים לקידום התלמידים.

- התמקדות בתחומי החוזק. אחד העקרונות שבבסיס הכנת תכנית הלמידה האישית היא התמקדות בתחומי החוזק של כל תלמיד ותלמידה, ומתן ביטוי שלהם בעשייה הבית-ספרית.
- תפקיד לכל תלמיד. אחד הכלים לפיתוח יכולותיהם של התלמידים בתחומים שונים והקניית מיומנויות כמו סדר וארגון, ניהול זמן, תקשורת אפקטיבית ועוד הוא מתן תפקידים ותחומי אחריות לתלמידים בכלל העשייה הבית ספרית. זאת כחלק מתפיסה של העברת האחריות לתלמידים במידת האפשר.
- שימוש בגורמים חיצוניים. על מנת לאפשר התאמות אישיות לתלמידים ולהיענות לצרכים האישיים שלהם, ניעזר במנטורים ומתנדבים שונים מהקהילה.

"חנוך לנער על פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה"

(משלי כ"ב 6)

חזון חינוכי – יובל נבו

איילה נכנסת בכל בוקר לכיתה ומתיישבת בשורה השלישית. היא פותחת מחברות, מעתיקה מהלוח, ולעיתים גם משתתפת בשיעור. הציונים שלה טובים. הבעיה העיקרית היא שמשעמם לה. ממש משעמם לה. היא מצאה כל מיני שיטות להעביר את הזמן בשיעורים מבלי להיתפס כתלמידה בעייתית: בעזרת הסמארטפון, קשקושים וציורים במחברת, התלחשויות עם החברות ועוד. היא לא מצפה שהמצב ישתנה. כל יום מגיע מורה אחר מורה, לפעמים שישה מורים שונים ביום, והיא מקשיבה להם, עושה מה שצריך לעשות, והולכת הביתה.

גיל מגיע לבית הספר תשוש לחלוטין. ההורים שלו מתגרשים גירושים מכוערים מאוד, כל יום אמא שלו צורחת על הטלפון כשאביו בצידו השני של הקו, והוא מנסה לתמרן ביניהם. זה לא פשוט בכלל. הוא מגיע לבית הספר כמי שכפאו שד. הוא מנסה לחשוב איך הוא יעבור את סוף השבוע הקרוב שבו הוא אמור להיות אצל אבא שלו, והדבר האחרון שמעניין אותו הוא פתרון משוואות בשני נעלמים או סוגיות באקולוגיה. מבחינתו, בית הספר פשוט לא רלוונטי אליו. מכיוון שציוניו התדרדרו, מספר מורים פנו אליו ודיברו איתו על כך. הם לא שאלו אותו על חייו, רק התריעו שהוא חייב להשתפר. בסדר. גם ככה ממש לא אכפת לו מכלום.

דנה יושבת במסדרון. שוב העיפו אותה מהכיתה. חלק מהמורים כבר עושים את זה באופן כמעט אוטומטי, כמה דקות אחרי שהשיעור מתחיל. היא לוקחת לפעמים ריטאלין, וזה עוזר באופן חלקי. היא התחילה לקחת אותו בעיקר כי לא נעים לה שכל הזמן מזמנים את אמא שלה לשיחות עם המורה, היועצת והמנהלת. בבית הספר היסודי היא דווקא די נהנתה בבית הספר, במיוחד ממקצועות האמנות, החינוך הגופני והמלאכה, אבל מאז המעבר לחטיבה היא מרגישה שהיא משתגעת כשהיא יושבת בכיתה. היא יודעת שהיא חכמה, ושלא מגיעים לה כל הציונים השליליים בתעודה, או ציוני ה-60 ממורים שעושים לה טובה ומעבירים אותה. תודה לאל שיש שיעורי חינוך גופני...

יש תלמידים רבים כמו איילה, גיל ודנה. יש להם משאלה משותפת אחת: שיראו אותם. שיזהו את הכשרונות שלהם, את הקשיים שלהם, החלומות והמשאלות שלהם, הרצונות שלהם, הייחודיות שלהם, הבלבול וההתלבטויות שלהם, שיראו אותם. בבית הספר העל-יסודי החדש ברמות, כלל השינויים בשיטת ההערכה, צורת ההוראה, אופן הלמידה, המפגשים בין המורים והתלמידים, הלמידה החוץ-בית ספרית ועוד נועדו בדיוק לכך: לאפשר לנו לראות כל נער ונערה. כל זאת במטרה להביא לחוויה יומיומית אחרת לחלוטין מבחינה לימודית, רגשית וחברתית של התלמידים בבית הספר.

חזון חינוכי - רעות מן

בכל פעם שבו אני עוסקת ב"אני מאמין" החינוכי שלי מתקיימת בראשי מלחמה בין קולות שונים, שלעיתים אף מתנגשים זה בזה, המבטאים בעיני את מורכבותה של התשובה.

מטרותינו ושאפיותינו, כאדם פרטי וכחברה, הן מורכבות. אולם בבסיסן אני נשענת על שני הרבדים הבאים - האחד, הצורך הבסיסי להמשיך להתקיים והשני, הרצון להתקדם ולהתפתח. כלומר עלינו לשמור על ערכינו, תרבותנו, הידע שנצבר עם השנים, לצד התפתחות מתמדת וצעידיה לעבר מחוזות חדשים.

זו משימה מורכבת ועל כן תפקידנו לחנך את ילדינו באורח מורכב - כאנשים חושבים במישור ההכרתי, ערכיים במישור החברתי, מאושרים במישור הרגשי ובריאים במישור הפיזי-גופני.

לנו המחנכים תפקיד חשוב ומשמעותי מאין כמוהו. תפקידנו אינו הקניית ידע או תמונת מציאות נכונה, אלא דרבון ושכנוע לחתירה וחיפוש האמת. האמת האישית והאמת הקולקטיבית. תפקידנו "להאיר על מה שחבוי בתוכו של אדם", כפי שכתב הרב מנחם מנדל.

על בית הספר להוות בית חינוכי המתווה דרך להגשמה עצמית ופיתוח יכולות אישיות מתוך אחריות וכבוד לחברה ולאדם. הגשמה עצמית תוכל להתקיים דרך הכרה ביכולות האישיות שלנו - בחוזקות ובחולשות שלנו, דרך היכולת שלנו לעשות בחירות ערכיות, דרך היכולת לבחון באופן ביקורתי את עצמנו ואת העולם סביבנו, דרך שאיפה למציאות ובסופו של דבר דרך השפעה ועיצוב חיינו הפרטיים והחברה כולה.

על אף המורכבות שבתשובה... אני בטוחה בדבר אחד פשוט ביותר - חינוך יש לקיים באהבה גדולה ועל ידי דוגמה אישית ראויה. אם נשכיל להתבונן באהבה בכל ילד וילדה, להכיר אותם לעומק - את צרכיהם, כאביהם, תשוקותיהם, חלומותיהם.. ובמקביל להעניק להם את עצמנו בפתיחות ובכנות.. אשרינו!

חזון חינוכי - מירה לפינר

"אם מתייחסים אל האדם כמות שהוא, הוא יישאר כמות שהוא, אך אם תתייחסו אליו כאילו הוא היה מה שהוא אמור להיות ויכול להיות, הוא יהפוך למה שהוא אמור ויכול להיות" (יוהן וולפגנג פון גתה).

אני מגיעה לחינוך ולטיפול מתוך אמונה שלמה שכל אדם הוא עולם ומלואו וכי תפקידנו החינוכי הוא להוביל את האדם להתפתח לגרסה המיטבית של עצמו. אני מאמינה שצריך לפתח באדם את היכולת והרצון לחלום ולתת לו את הכלים להגשים חלומות. אני מאמינה שצוות חינוכי משמעותי, גורם לילדים להאמין שמאחורי כל קושי ומכשול יש הזדמנות ומכאן מסייע לכל תלמיד ותלמיד לזהות מהם הכוחות שבו שיאפשרו לו להתמודד עם אתגרים.

אני מאמינה שחובתנו לפתח ולטפח מחדש את הסקרנות הטבעית ואת חדוות הלמידה ושניתן לעשות זאת על ידי אפשרור מרחב של בחירה ועל ידי הוראה יצירתית, אשר עושה שימוש בכלים מגוונים ושונים.

באמונה שלי, סביבה חינוכית מיטבית ולמידה משמעותית נוצרות כשיש אקלים שמאפשר לתלמיד קודם כל ללמוד את עצמו ובהמשך לכך להתנהל בתוך חברה - לפתח מודעות לחוזקות ולקשיים שלו, להציב לעצמו מטרות ויעדים ולהמצא בתהליך מתמיד של גדילה ובמקביל למצוא תפקיד חברתי משמעותי ומקום בטוח בקרב קבוצת השווים.

כדי שהדבר יתאפשר יש צורך בחוויה של ביטחון, בדיאלוג משמעותי ומוקיר עם אנשי הצוות וביכולת של הצוות לראות כל תלמיד ותלמיד בראיה מורכבת והוליסטית, תוך היכרות עמוקה ומשמעותית עם התלמיד כאדם, יחד עם הבנייה של גבולות ברורים ומגנים.

אני מאמינה שאיננו רק מורים אלא מובילי חינוך וכאלו עלינו להוות מודל ודוגמה אישית לערכים שאותם אנו מבקשים להנחיל. לצד זאת, תפקידנו לשים דגש גם על הקניית מיומנויות של חוסן אישי ורגשי, על פיתוח חשיבה רגשית וראיה ורגישות חברתית, על התפתחות מוסרית ועל חשיבה ועשייה ערכית.

חזון חינוכי – אטל קלאורה

אני מאמינה שתפקידנו כמורים וכמחנכים לעודד את סקרנות התלמידים על ידי עירובם באופן אקטיבי בדיונים המונחים בכיתה, ותרגול-יישום החומר הנלמד במדיות ואופנים שונים בכיתה ומחוץ לה.

מעבר לכך, עלינו לקשור בין מקצועות הלימוד השונים ובניית מסד ידע ממנו אפשר לשאוב מידע – רשת שכזו הינה אישית לכל תלמיד ותהווה גוף ידע רלוונטי ובר שימוש בחיי התלמיד.

יש חשיבות ללמידת מקצועות הומאניים ו"מדעים מדויקים" כאחד: לבנות את הקשרים ביניהם, ולהראות לתלמידים כי אלו באים מאותה המקור - חשיבה מדעית וביקורתית על המציאות (פילוסופיה ומתמטיקה בבסיסם חולקים את כל השאלות!).

מטרות אלו יושגו על ידי קביעת משימות לימוד רחבות בשיעורים שיהיו רלוונטיות לכל התלמידים, רמות העמקה שונות יאפשרו תרגול המחזק את הילד במקום בו הוא נמצא, ואיתן ניתן לוודא שאף תלמיד לא נשאר מאחור או מחכה לאחרים כשהוא צועד בשביל הלמידה האישי שלו.

בית הספר צריך להפגיש את התלמידים עם חוויות וסיטואציות שהן הרבה מעבר לתחומי הלימוד. מפגש חברתי מגוון: מפגשים בין-דוריים, מפגשים עם תלמידים בני גילם מרקעים שונים ומפגשים עם אנשים בעלי צרכים שונים. מפגשים עם מגוון אנושי (בין אם מפגש פיזי או לימוד על אנשים שונים) יפתחו בפני התלמידים אתגרים שהם הרבה מעבר לאתגרים הלימודיים וחשובים להתפתחות האישית שקשורה ישירות תמיד גם ללימוד.

חזון חינוכי – יעקב ארנבר

אני חולם שבית הספר שלנו יגדל ילדים להרגיש שלמים. שלמים עם עצמם, ובעלי תחושת מסוגלות לצאת אל העולם, להתנסות בו, לטעות, לשרוד משאלות שמתנפצות, לפתח חדשות.

אני חושב שעל מנת שזה יקרה, בהקשר של התחומים שאני מלמד, ואולי גם באופן כללי, עליהם להיות מסוגלים לנסח לעצמם השקפת עולם מובנית, לאסוף אליהם מקשת האפשרויות הרחבה שנפרוש בפניהם את הערכים והעקרונות שמתאימים להם ולהצמיד אותם אל נפשם, להיות רעננים עם זה, להיות אמיצים מספיק לבחון תפיסות קודמות שכבר גיבשו ולעדכן אותן במידת הצורך.

אני רוצה שהם יצאו עם יכולת לבחון באופן ביקורתי את הדרכים הרבות שבהן העולם מתווך להם, לחפש בהן הבלחים של אמת, לדעת לסנן את המניפולציה.

הייתי רוצה שהם יגשו למציאות באופן יצירתי, יצירתי גם באמנות הספרותית והקולנועית שנבקש ליצור, אבל יצירתי גם בתוך המגע היומיומי שלהם עם המציאות – שלא ירגישו אותה נתונה, מוכנה וכבדה על גבם, אלא שידעו לשחק איתה, לחקור אותה, לכלוך אותה בעולמם הפנימי.

ודבר אחרון שהייתי רוצה לבקש עבורם הוא היציאה שלהם אל האחר. בהקשר הזה, אני נוטל השראה מההגות ההמוניסטית של לוינס, הייתי רוצה להצמיח בהם מכוונות אל האנושיות הבסיסית שבפני האחר, יכולת אמפטית שמאפשרת להם את חיפוש ההבנה. המפגש עם האחר צריך להיות בעיני ספרותי, קולנועי וממשי, והוא צריך להשיג שתי יכולות התפתחותיות מקבילות בעיניי – היכולת לראות את עצמי מבחוץ, ואת האחר מבפנים.

עולמות הקולנוע, הספרות והנפש, אליהם אנסה השנה לפתוח צוהר, מתקשרים ומתכתבים. אבקש בהוראתי להדגיש ולהציף את הקשרים האלו, ויחד עם התלמידים ננסה שוב ושוב לנסח אותם לעצמנו. ברקע תהדהד כל הזמן השאלה מה מוביל את האדם לתהות ללא הרף על קנקנו. באילו דרכים הוא עושה זאת. באילו דרכים הוא ממנף את הגילויים שהוא שמח בהם, וכיצד מתמודד עם אלו שהיה רוצה לא לדעת. וכיצד יכולות היצירה האמנותית והמחשבה הרפלקסיבית אודות העצמי להיות רלוונטיות לרגעים פשוטים, לדילמות קטנות, לקשרי חברות ומשפחה, הממלאים עבורנו את הימים.

חזון חינוכי - לינוי ברל

תחילה אפתח את דברי בכך שזכיתי. זכיתי בכך שניתנה לי הזכות והאפשרות לחנך את הדור העתיד, בכך שיש ביכולתי להשפיע על הילד מבחינה אישיותית, הכרתית ורגשית - ועל כך אני מוקירה תודה.

בחינוך הגופני זו ההזדמנות שלי לתת לתלמיד את המרחב וחופש הביטוי, ולזהות את בעיותיו גם אם הוא לא אומר אותן בגלוי.

מורה טוב בשבילי הוא מורה שתלמידיו יראו אותו בצד השני של הרחוב ויבוא להגיד לו שלום. מורה שמוכן להשקיע מאמצים רבים בתלמידיו, ודרך האהבה, התשוקה והאנרגיה שבו לחשוף את תלמידיו לאהבה שבלמידה למקצוע. מורה שגורם לתלמידיו לשאוף לדעת דברים יותר לעומק, לחקור, לעסוק בהם בשעות הפנאי ובכך להגיע למצוינות במקצוע.

שיעור חינוך גופני צריך, בראש ובראשונה, להיות שיעור שכולם ייהנו ממנו. ההנאה גורמת לנו להשקיע וכתוצאה מכך, בסופו של דבר, מגיעה גם ההצלחה. בנוסף, תלמיד שנהנה בשיעורי חינוך גופני יבחר לרוב לעסוק בפעילות גופנית גם בשעות הפנאי שלו, בהפסקות בבית הספר ואחרי הצהריים במועדוני הכושר והחוגים.

במהלך השיעורים התלמידים צריכים ללמוד ערכים שילוו אותם לאורך חייהם כמו: שיתוף פעולה, עבודת צוות, יושרה, אמינות, החינוך לכבוד האחר, משחק הוגן, התמודדות עם הצלחה וכישלון, התנהגות ספורטיבית ועוד מגוון רב של ערכים. בנוסף, הם משפרים את כישוריהם החברתיים והאישיים: עלייה בביטחון העצמי, תקשורת מילולית ובלתי מילולית בין חברי קבוצה, דימוי הגוף, הקשבה לאחר ותרבות דיבור, תכנון אסטרטגיות קבוצתיות ואישיות ועוד. ערכים וכישורים אלו נלמדים אצל התלמיד תוך כדי עשייה במהלך השיעור, ובדרך זו נלמדים בצורה הטובה ביותר, ותורמים רבות לעיצוב אישיותו.

"את תלמידך אהוב, כי זהו כל החינוך"

(כרוך בן יהודה)